

1 เศษโลนิกา 5:1-11

การดำเนินชีวิตตามพระเยซู
“คาดหวังสิ่งที่ไม่คาดคิด”

ศิษยาภิบาลไบรอัน นอร์ธ

17 พฤศจิกายน 2024

คุณเคยอยู่ในสถานการณ์ที่คุณรู้ว่าจะมีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นหรือจะมีการประกาศออกมาหรือไม่ แต่คุณไม่รู้ว่าจะเมื่อไหร่ อาจเป็นการตั้งครรภ์ ซึ่งมีกำหนดคลอด แต่ใครจะรู้ว่ามันแม่นยำแค่ไหน หรืออาจเป็นการเกษียณอายุ

แต่คุณไม่รู้ว่าจะเมื่อไหร่...หรืออาจเป็นเพราะคุณยังเด็กและกำลังคิดที่จะเปลี่ยนงานหรือเปลี่ยนสายงานใหม่ทั้งหมด แต่ไม่ชัดเจนว่าควรเปลี่ยนเมื่อไหร่

บางทีคุณอาจมีลูกที่โตแล้วอาศัยอยู่ที่บ้าน...และคุณรู้ว่าพวกเขาจะต้องย้ายออกไปสักวัน...คุณอยากให้พวกเขาย้ายออกไป...แต่คุณไม่รู้ว่าจะเมื่อไหร่

บางครั้งเรารู้ว่าบางสิ่งบางอย่างจะต้องเกิดขึ้นในที่สุด แต่เราไม่รู้ว่าจะเมื่อไหร่

เข้านี้ ขณะที่เราดำเนินเรื่องต่อใน 1 เศษโลนิกา

เราจะเห็นว่าอัครสาวกเปาโลกลับมาพูดถึงหัวข้อจากสัปดาห์ที่แล้วเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระเยซูและความหมายของการเสด็จกลับมาสำหรับเรา

และเช่นเดียวกับสัปดาห์ที่แล้วที่เราเห็นว่าการเสด็จกลับมาในที่สุดของพระองค์ทำให้เรามีความหวังและกำลังใจ เราก็มองว่าสิ่งนี้ยังคงดำเนินต่อไปในวันนี้เช่นกัน

แต่ท่านยังเขียนเกี่ยวกับเวลาที่พระเยซูจะเสด็จกลับมาอีกว่า พระเยซูจะเสด็จกลับมาเมื่อใด

วันที่เท่าไร บางทีคุณอาจสงสัยเรื่องนี้ ชาวดีก็คือ

อัครสาวกเปาโลได้ให้คำตอบแก่เราในข้อพระคัมภีร์ของวันนี้ ดังนั้น มาดู 1 เศษโลนิกา 5 กันก่อน

เราจะอ่าน 3 ข้อแรกก่อน จากนั้นค่อยอ่านข้อพระคัมภีร์ที่เหลือของวันนี้ในภายหลัง

นี่คือพระวจนะของพระเจ้าสำหรับคุณและฉันในวันนี้ (ข้อพระคัมภีร์อยู่ด้านบน)....

ดังนั้น หากคุณคาดหวังว่าจะได้ทราบวันที่แน่นอน คุณอาจจะผิดหวัง

เพราะผู้ฟังของเปาโลในเมืองเศษโลนิกาไม่ได้คาดหวัง เพราะพวกเขา รู้คำตอบอยู่แล้ว

เปาโลพูดอย่างชัดเจนว่า “เราไม่จำเป็นต้องเขียนถึงคุณเกี่ยวกับเวลาและวันที่” (1 เศษโลนิกา

5:1) ทำไม? เพราะพวกเขา รู้คำตอบอยู่แล้ว เป็นไปได้มากที่สุดเพราะเปาโล ทิโมธี

และซีลาสได้พูดถึงเรื่องนี้เมื่อสอนคนเหล่านี้เกี่ยวกับพระเยซูและคริสตจักรของพวกเขาเริ่มต้นขึ้น

ดังนั้นพวกเขาจึงรู้ว่า “วันของพระเจ้าจะมาเหมือนขโมยในเวลากลางคืน” ขณะนี้ มีส่วนอื่นๆ

ในพระคัมภีร์ รวมทั้งคำสอนของพระเยซู ที่พูดถึงสิ่งต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นก่อนที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา แต่ถึงอย่างนั้น พระเยซูก็ห้ามไม่ให้เราเดาวันที่ โดยให้คำสอนที่คล้ายกับที่เปาโลเขียนไว้ที่นี่

ตัวอย่างเช่น

ในพระวรสารของลูกาในตอนท้ายของอุปมาที่พระเยซูเล่าเกี่ยวกับเจ้าของบ้านที่ถูกงัดบ้าน

เราอ่านว่า “จงรู้ไว้ว่า ถ้าเจ้าของบ้านรู้ว่าขโมยจะมาเมื่อไร

เขาคงไม่ปล่อยให้บ้านของเขาถูกงัดเข้าไป พวกทานก็ต้องเตรียมพร้อมไว้

เพราะบุตรมนุษย์จะเสด็จมาในเวลาที่ท่านไม่คาดคิด” ในมัทธิว 24 ซึ่งมีคำสอนที่คล้ายคลึงกัน

พระเยซูตรัสว่า “แต่ไม่มีใครรู้วันและเวลานั้น แม้แต่ทูตสวรรค์ในสวรรค์หรือพระบุตร

มีแต่พระบิดาเท่านั้น” (พระเยซู มัทธิว 24:39)

ในความเป็นมนุษย์ของพระเยซูขณะที่พระองค์เสด็จเดินบนพื้นโลก
แม้แต่พระองค์เองก็ยังไม่ทราบคำตอบสำหรับคำถามที่ว่า “สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด”

ดังนั้น เปาโลจึงเพียงแค่นำคำสอนนี้อีกครั้ง โดยใช้ภาษาของพระเยซูที่แปลว่า “โจรในยามค่ำคืน”
สำหรับคริสเตียนจำนวนมาก รวมทั้งพวกเราที่เป็นเพรสไบทีเรียน
นี่คือบทสรุปของสิ่งที่เราเชื่อเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระเยซู: เราเชื่อว่ามันจะเกิดขึ้น
แต่เราไม่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องคำทำนาย เราคาดหวังสิ่งที่ไม่คาดคิด เป็นสิ่งที่ไม่คาดคิด
(ดังที่พระเยซูตรัสไว้ในคำสอนของลูกาที่ฉันได้กล่าวถึง) ในแง่ที่ว่าเราไม่รู้ว่ามันจะเกิดขึ้นเมื่อใด
แต่เป็นสิ่งที่คาดหวังได้เพราะพระเยซูตรัสว่ามันจะเกิดขึ้นในบางจุด
และเราควรเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับสิ่งนั้น ดังนั้น ด้วยศรัทธา เราจึงดำเนินชีวิตด้วยความคาดหวัง
โดยวางศรัทธาและไว้วางใจในพระองค์ขณะที่พระองค์เชิญชวนผู้คนให้ทำ

ดังนั้น: ตามคำสอนของพระเยซูเอง เปาโลกำลังเตือนพวกเขา
และตอนนี้ก็เตือนเราด้วยว่าเราไม่รู้ว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาเมื่อใด แต่เราต้องพร้อม
ไม่ใช่ทุกคนที่จะพร้อม บางคนจะใช้ชีวิตอย่างสงบสุขและปลอดภัยตามที่เปาโลเขียนไว้ในข้อ 3
กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พวกเขาใช้ชีวิตโดยไม่สนใจเรื่องนินทรเลย และพระเยซูเสด็จกลับมา
โดยเชื่อว่าทุกอย่างเรียบร้อยดี พวกเขา "ดีพอ" และไม่สนใจพระเจ้าเลย ไม่ใส่ใจพระเยซูเลย...
และเปาโลเขียนว่า "ความพินาศจะมาถึงพวกเขาโดยกะทันหัน" พระเยซูตรัสทำนองเดียวกัน
บางคนจะไม่พร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาของพระเยซู
ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในช่วงชีวิตของพวกเขาหรือหลังจากที่พวกเขาตายไปแล้วก็ตาม อย่างไรก็ตาม
พระเยซูทรงเชื่อเชิญให้เราเตรียมพร้อมโดยวางใจในพระองค์ เพราะชีวิต ความตาย
และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์... และการเสด็จกลับมาในที่สุดของพระองค์
เรามาอ่านข้อที่เหลือของวันนี้ต่อกันที่ข้อ 4 และต่อไปจนถึงข้อ 11...

อุปมาเกี่ยวกับความสว่างและความมืดที่เปาโลใช้เป็นสิ่งที่เราเห็นตลอดคำสอนของพระเยซูและส่วน
อื่นๆ ของพันธสัญญาใหม่ แม้กระทั่งในพันธสัญญาเดิมด้วยซ้ำ
พระเยซูตรัสว่าพระองค์เป็นความสว่างของโลก (ยอห์น 8:12)
พระองค์บอกสาวกของพระองค์ให้ส่องแสงให้โลกได้เห็น
เพื่อคนอื่นจะได้ถวายเกียรติแด่พระบิดาในสวรรค์ (มัทธิว 5:16)
ยอห์นผู้เขียนพระกิตติคุณเขียนในบทที่หนึ่งว่าพระเยซูเป็นความสว่าง
และความสว่างนั้นมาอยู่ในโลกที่มีมืดมิดได้อย่างไร แต่ความมืดไม่สามารถเอาชนะความสว่างได้
(ยอห์น 1:5) และเปาโลกำลังพูดที่นี่ว่าพวกเราที่เป็น “ลูกของความสว่าง” ไม่ได้อยู่ในความมืด
ดังนั้นการมาของพระเยซูจึงไม่ควรเป็นเรื่องน่าประหลาดใจ พวกเขาและเรา
คาดหวังและพร้อมสำหรับสิ่งนั้น ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อใด

ผู้ที่ไม่คาดหวังจะอยู่ในความมืด พวกเขาไม่ตระหนักทางจิตวิญญาณและไม่เตรียมตัว
จากนั้นเขาใช้คำอุปมาสองสามคำเกี่ยวกับสิ่งที่มักจะเกิดขึ้นในตอนกลางคืนเพื่ออธิบายถึงผู้ที่อยู่ใน
ความมืด และคำอุปมาเหล่านี้คือการนอนและการดื่ม เขาเขียนว่า “สำหรับผู้ที่นอนหลับ
นอนหลับในเวลากลางคืน และผู้ที่เมามาย เมามายในเวลากลางคืน” (1 ธส. 5:7)
ประเด็นที่เขา กำลังพูดถึงด้วยคำอุปมาเหล่านี้ก็คือ
เมื่อบุคคลอยู่ในสถานะใดสถานะหนึ่งในสองสถานะนี้
พวกเขาจะไม่ค่อยตระหนักถึงตัวเองหรือบางทีอาจจะไม่รู้ถึงสภาพแวดล้อมด้วยซ้ำ
บางทีคุณอาจเคยเห็นผู้คน หรือบางทีอาจเป็นคุณ ที่ดื่มมากเกินไป

พูดและทำในสิ่งที่พวกเขาเสียใจในวันรุ่งขึ้น
พวกเขาไม่ค่อยตระหนักว่าพวกเขากำลังทำหรือพูดอะไร

และแล้วก็ถึงคราวนอนหลับ

คุณสามารถถามภรรยาของฉันเกี่ยวกับความกังวลของเธอในการนอนข้างๆ ฉัน
เพราะถ้าฉันมีความฝันที่กระฉับกระเฉง เช่น ฉันกำลังเล่นกีฬา หรือมีคนไล่ตาม
ฉันจะเริ่มแสดงมันออกมาในขณะที่หลับเป็นบางครั้ง ฉันเคยเตะเธอในขณะที่หลับ
ฉันเคยถึงกับลุกจากเตียงโดยเอาหัวลงจากเตียง
ฝันว่าตัวเองเป็นผู้รักษาประตูในเกมฟุตบอลโดยพุ่งไปรับลูกบอล ฉันเล่นฟุตบอลบ่อยมากตอนเด็กๆ
แต่ไม่เคยเล่นเป็นผู้รักษาประตูเลย... ดังนั้นฉันไม่แน่ใจว่าเกิดอะไรขึ้นกับเรื่องนั้น แต่ตอนที่ฉันหลับ
ฉันไม่รู้เลยว่ากำลังทำอะไรอยู่ จนกระทั่งฉันตื่นขึ้นมาในขณะที่กำลังล้มลงจากเตียง หัวลง
และเอามือไปจับพื้น ฉันเคยเจอเรื่องแบบนี้หลายครั้งในชีวิตแต่งงานของเรา
และพอลกำลังบอกว่าคนที่อยู่ในความมืดมืดทางจิตวิญญาณเป็นเช่นนี้
พวกเขาไม่รู้ด้วยซ้ำว่าตัวเองอยู่ในความมืด พวกเขาไม่ได้ตื่นตัวต่อสภาพจิตวิญญาณของตนเอง
ส่วนหนึ่งเป็นเพราะพวกเขาสร้างความรู้สึกสงบและปลอดภัยด้วยสิ่งของโลกที่ไม่มีค่าในรันดร์
ดังนั้นพวกเขาจึงอยู่ในความมืดและไม่รู้ด้วยซ้ำ บางทีนั่นอาจเป็นพวกเราบางคนที่อยู่ที่นี่เมื่อเช้านี้
มันไม่ใช่คำตัดสินหรือประณาม เราทุกคนเคยอยู่ในความมืด และบางครั้งในฐานะคริสเตียน
เราเดินอยู่ในความมืดเพราะบาป ดังนั้น จึงเป็นคำเชิญชวนให้ยอมรับสภาพจิตวิญญาณของเรา
และหันเข้าหาแสงสว่างของพระเยซูคริสต์ และดำเนินชีวิตในและโดยแสงสว่างนั้น

ในทางกลับกัน เปาโลกล่าวว่าเราที่อยู่ในความสว่างต้อง “ตื่นและมีสติ” (ข้อ 6) ซึ่งหมายถึง
ตื่นและมีสติทางจิตวิญญาณ “มีสติ” ไม่ได้หมายถึงการไม่ดื่มเลย
เช่นเดียวกับที่คำเตือนของเขาให้ “ตื่น” ไม่ได้หมายถึง “อย่าหลับเลย”
เป็นภาษาเชิงเปรียบเทียบที่เขาให้กำลังใจเราให้ตื่นตัว มีชีวิตชีวา และตื่นทางจิตวิญญาณ
และสิ่งนี้เกิดขึ้นผ่านศรัทธาในพระเยซู

ในข้อ 8 เขาพูดถึงการสวมศรัทธาเป็นเกราะป้องกันอก และความหวังแห่งความรอดเป็นหมวกเหล็ก
ในจดหมายถึงคริสตจักรในเมืองเอเฟซัส

เขาให้ภาพรวมโดยใช้ชุดเกราะเป็นคำอธิบายว่าเราควรเตรียมตัวทางวิญญาณอย่างไรเพื่อติดตามพ
ระเยซูในโลกนี้ที่คอยโจมตีเราด้วยข้อความและการโจมตีความเชื่อของเราอยู่เสมอ

ชุดเกราะนี้อยู่ในเอเฟซัส 6 และเรียกว่าชุดเกราะของพระเจ้า ดังนั้น ใน 1 เธสะโลนิกา

เขาจึงให้คำอธิบายเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยทั่วไปแล้ว 1

เธสะโลนิกาเป็นจดหมายฉบับแรกที่เปาโลเขียนถึงคริสตจักรแห่งหนึ่ง ดังนั้น

จึงเหมือนกับว่ามีการพูดถึงชุดเกราะของพระเจ้าที่นี่ และต่อมาในเอเฟซัสก็มีการพัฒนาอย่างเต็มที่
และนี่คือการปกป้องและความระมัดระวังทางวิญญาณที่พระองค์กำลังเรียกพวกเขาให้มา

หากคุณสวมชุดเกราะเพื่อออกรบ คุณจะต้องระมัดระวังและเตรียมพร้อม ดังนั้น

นี่จึงเป็นการเรียกร้องให้ระมัดระวังและเตรียมพร้อม...เพื่อรอคอยการกลับมาของพระเยซู

แม้ว่าเวลาที่แน่นอนจะไม่คาดคิด... ไม่มีใครรู้

แล้วในข้อ 10 เปาโลย้ำอีกครั้งว่าไม่ว่าเราจะ “ตื่นหรือหลับ” ... ดังนั้นที่นี่

การเปรียบเทียบจะเปลี่ยนไปเล็กน้อย ตอนนี้เขาหมายความว่า

ไม่ว่าเราจะมีชีวิตอยู่และหายใจหรือว่าเราหายใจครั้งสุดท้ายและจากโลกนี้ไปแล้ว...

ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตาม ถ้าเราเดินในความสว่าง เราก็มีชีวิตอยู่ร่วมกับพระเยซู (ข้อ 10)

เราสัมผัสพระเยซูที่นี่และตอนนี้ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ และในปรโลกเมื่อเราจากไป ดังนั้น ที่นี่

เปาโลกำลังตอบคำถามของชาวเมืองเธสะโลนิกาที่เรามีให้ดูในสัปดาห์ที่แล้วในหนึ่งในสามส่วน

ดท่ายของบทที่ 4 อย่างแท้จริง: ไม่ว่าคนๆ
หนึ่งจะมีชีวิตอยู่เพื่อเห็นพระเยซูเสด็จกลับมาหรือสิ้นพระชนม์ก่อน
พระเยซูก็ทรงจัดเตรียมหนทางให้เราได้อยู่กับพระองค์ และอย่างที่เราเห็นในสัปดาห์ที่แล้ว
เปาโลบอกพวกเขาอีกครั้งให้ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และตอนนี้ เขาได้เสริมว่า
“สร้างกันและกันขึ้น” (ข้อ 11)

การสร้างนี้ อาจเป็นการ “สร้าง” ทางอารมณ์ในระดับหนึ่ง
โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเราเพิ่งมีคนที่เรารักเสียชีวิตไป หรืออาจจะไม่เพิ่งเสียชีวิตเลย
และยังคงส่งผลกระทบต่ออารมณ์ของเรา นี่อาจเป็นจุดอารมณ์ของชาวเมืองเฮสซาโลนิกาพอดี
เพราะพวกเขาดูเหมือนจะสงสัยเกี่ยวกับผู้ที่เสียชีวิต “ในพระเจ้า”
และอารมณ์ของพวกเขาอาจลดลงเป็นผล ในช่วงเวลานั้น เราให้กำลังใจและสนับสนุนซึ่งกันและกัน
และสร้างซึ่งกันและกันขึ้นมา และการตาย การคืนชีพ
และคำสัญญาของพระเยซูถึงชีวิตนิรันดร์กับพระองค์เป็นรากฐานของความหวังของเรา
และช่วยให้เราจัดการกับการสูญเสียได้ แต่ก่อนอื่นและสำคัญที่สุด นี่คือการสร้างทางจิตวิญญาณ
“ศรัทธาที่สร้างไว้” นี่เป็นรากฐานของเรา
และกรอบการทำงานสำหรับการดำเนินชีวิตและช่วงขึ้นและลงทั้งหมด เราสร้างศรัทธาของเราขึ้นมา
และ ศรัทธาของผู้อื่น (ที่นี้ในคริสตจักรและที่อื่นๆ)
ผ่านการศึกษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยตัวเราเองและกับผู้อื่น การอธิษฐาน
การมีส่วนร่วมกับผู้เชื่อคนอื่นๆ ในการรับใช้ และผ่านการกระทำของการรับใช้
ไม่ว่าจะเป็นในชุมชนคริสตจักรหรือในชุมชนที่กว้างขึ้น สิ่งเหล่านี้ช่วยให้เราคาดหวังได้

คุณคาดหวังสิ่งที่ไม่คาดคิดหรือไม่ คุณพร้อมสำหรับการกลับมาของพระเยซูหรือไม่
เพื่อให้พระองค์นำคุณไปยังที่ที่พระองค์อยู่ และไปยังสถานที่ที่พระองค์เตรียมไว้สำหรับคุณ
ตามที่พระองค์วางไว้ในยอห์น 14 ขาวดีก็คือ พระองค์ได้ทรงทำงานหนักทั้งหมดแล้ว
พระองค์เสด็จไปที่ไมกางเขน พระองค์จ่ายราคาสำหรับบาปของเรา ความยุติธรรมได้รับการเสิร์ฟ
โทษได้รับการจ่ายแล้ว และพระองค์ทำเช่นนี้เพราะความรักอันเหลือเชื่อที่พระองค์มีต่อคุณและฉัน
พระองค์เสด็จลงมาจากความเป็นนิรันดร์ (นั่นคือสิ่งที่เราเฉลิมฉลองในวันคริสต์มาส) ทรงดำรงอยู่
สิ้นพระชนม์ และฟื้นคืนพระชนม์อีกครั้ง...ทั้งหมดนี้เพราะความรักของพระองค์
และเพราะความรักเดียวกันนั้น พระองค์จะเสด็จมาเพื่อนำคุณไปอยู่กับพระองค์
ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด อาจจะเป็นวันนี้ หรืออาจจะอยู่ไกลออกไปในอนาคตก็ได้
แต่ขอให้เราคาดหวังและดำเนินชีวิตด้วยศรัทธาในพระเยซู นำทางกันและกัน
และเสริมสร้างกันและกันด้วยศรัทธาตลอดเส้นทาง ขอให้เร่อธิษฐาน...อาเมน